

Landsliðsavrikini – mann fyri mann –

Jens Martin Knudsen, 41 landsdystir:

Hevði goðar stöður og stóð seg væl í luftspælinum, har hann vann flestu dystirnar móti skotunum, sum ikki vóru so sterkir, sum roknað var við. Jens Martin skilti seg væl av við bóltin. Men dygdin verða fjarðar av stóra mistakinum, tá Skotland skoraði til 1-0. Uttan mun til, hvat ella hvør orsök var, so eigur slíkt ikki at koma fyri.

Óli Johannesen, 15 landsdystir:

Leikti sera væl. Helt høvdið kalt, megnaði at bakka upp og at spæla seg úr trunkastøðan. Seinna umfarið tá okkara menn høvdu meiri tak á samanspælinum, var Óli fleiri ferðir frammi við, og tað var sonn fragt at siggja hvussu hann nakrar ferðir kom imillum frammi á vøllinum. Gjörðist liðskipari, tá Magni varð skiftur ut, og tykist hava myndugleikan at vera tann, sum gongur á odda.

Tummas Eli Hansen, 27 landsdystir:

Avloysti á plássinum hjá broðrinum. Stríddist sum óður, og stóð seg væl í nærdystunum, eisini í luftini, har hann sjáldan var við undirlutan. Bóltforleikin er ikki so goður, at sendingarnar gerast neyvar, tá hann er í strongdari støðu, men Tummas Eli hevur so nógvur royndir, at hann neyvt veit, hvussu nógv hann skal leggja á seg sjálfan, tá tað ræður um uppbyggjandi spælið.

Janus Rasmussen, 6 landsdystir:

Stríðsviljanum bílaði einki, og verjuuppgeivuna loysti hann væl. At tað bilar nógv við bóltforleikanum verður ferð eftir ferð avdúkað, tá lættir bóltar verða sendir av vøllinum. Onkuntíð stóðst vandi av, t.d. í seinna hálvleiki, tá Janus inni í okkara brotsteigi stútaði inn fyri málið til leysan mótsaðmann.

Jens Christian Hansen, 7 landsdystir:

Var fluttur av eftiransaraplássinum og fram á plássið, sum Kurt Mørkøre hevur røkt seinastu dystirnar. Var í stóran mun

eyka miðverji, men megnaði eisini at taka lut í uppbyggjandi partinum. Saman við Óla Johannesen mundi Jens Christian standa fyri besta avrikinum. Hann vann nógvur nærdystir, og hann legði nógvur goðar sendingar. Tóktist eitt sindur skaddur og ógvuliga troyttur fram móti dystarenda.

Henning Jarnskor, 7 landsdystir:

Var litíð við í spælinum fyrra umfarið, tí okkara menn so at siga bara spældu fram í vinstra borði. Dugdi væl at skerma av verjupartinum, meðan tað bílaði meiri, tá tað skuldi taklast. Seinna umfarið var Henning nógv meiri við í uppbyggjandi partinum.

Óssur Hansen, 14 landsdystir:

Kom væl frá byrjan, tá hann fleiri ferðir samanspældi væl við Toda í vinstra borði. Sjálvsalitinum bílar einki, og hóast Óssur av goðum grundum ikki stóð so sterkur í myndini, sum hann gjörði móti San Marino, so var talan um væl brúkiligt avrik.

Julian Johnsson, 3 landsdystir:

Tóktist fyrra umfarið at hava ilt við at fóta sær. Lá ofta í tómrúmi og tapti nærdystirnar, bæði á jörðini og í luftini. Seinna umfarið gjörðist tað nógv betri, serliga tá hann yvirtók leiklutin hjá Magna mitt á miðvøllinum. Julian rann og rann, vann nógvur nærdystir, og tað var skil í tí, sum hann gjörði frameftir vøllinum.

Magni Jarnskor, 24 landsdystir:

Fyrra umfarið hevði hann somu trupulleikarnar, sum Julian hevði. Tóktist ikki fylla nóg nógv, og hevur trupulleikar mann móti manni, tí hann fer ikki av heilum huga í nærdystirnar. Var longu undan steiginum darvaður av skaða, og tí var tað náttúrligt, at hann stutt eftir steigin bað um at verða skiftur ut.

Todi Jónsson, 20 landsdystir:

Hevur framvegis fyrsta málið til goðar á Svangaskarði. Varð

væl ansaður, men megnaði í trongdum støðum at temja, snara og spæla víðari. Fyrra umfarið var Todi einasti føroyingurin, sum royndi seg við skoti innan fyri málkarmarnar, og seinna umfarið, tá hann stóð sterkari í myndini, var tað um repplið, at hann fekk mál. Positivt, at Todi sær málsmøguleikarnar.

Jens Erik Rasmussen, 22 landsdystir:

Kundi væntast at fáa trupulleikar móti kropsterku skotunum, men tað visti seg ikki at vera nakar trupulleiki. Dugdi væl at fáa tak á bóltinum og dekkaði hann væl. Var við í nógvum uppspæli, bæði í fyrra og seinna hálvleiki, og kroysti ein av verjuleikarunum so nógv, at hann var um at gera sjálvmál.

Allan Joensen, 3 landsdystir:

Kom inn fyri Magna Jarnskor tiggju minuttir inn í seinna hálvleik, og megnaði beinanvegin at falla til. Stóð seg væl í nærdystunum, og kom væl inn í samanspælið. Allan hevur goðar stöður á vøllinum, bóltforleikin er goður, og so dugir hann at gera tey óskyldugu frisporkini, sum teir professionellu duga at gera, tá teir kenna, at nú skal spælið steðga eina løtu. Avrik-ið ber boð um, at Allan ikki er langt frá plássi í byrjunaruppstillingini.

Jan Allan Müller, 20 landsdystir:

Kom inn fyri liðfelagan í Horsens, tá tað restaði eitt korter. Greiddi setningin væl hesa løtuna og hevði ikki trupulleikar at fella inn í samanspælið, men kom ikki til nakran móguleika at gera mál.

-nn-

Tummas Eli: Gott at vera komin aftur á landsliðið

Tummas Eli Hansen hevur av fleiri verið meira ella minni avskrivaður sum landsliðsmaður, nú tað í síðstuni hevur vist seg, at nógvir eru um boðið at spæla í miðverjunum – umframt at hann var úti í Finnlandsdystinum herfyri, tí hann hevði leikbann frá dystinum í Helsinki í fjør.

Men Tummas Eli fekk kjansin móti skotum, og hann gjörði dyggiliga allan kritikk til skammar við sinum spæli. Hann royndist væl sum uppruddari, og í luftini stóð hann onga løtu aftan fyri skotarnar, id annars bera orð á sær at vera egilgír í luftini.

– Ja, tað er gott at vera komin aftur á landsliðið, sjálvst um eg ikki havi havt tað fremst í huganum, meðan eg havi roynt at komið í form eftir tiggju daga sjuku. Fyrst og fremst havi eg hugsað um eitt pláss á liðnum hjá B36, sigur Tummas Eli.

– Eg hevði ikki roknað sum givið, at eg fór at koma við aftur í hópin beinanvegin, tí eg jú fekk leikbannið, id forðaði mær at vera við næsta dystin móti Finnlandi, umframt at eg havi verið sjukur. Tað hevur tíkið burtur av forminum, og eg haldi heldur ikki, at ein kann rokna við landsliðs-plássi, tá ein ikki er í formi. Men nú gongur

rætta vegin, og eg haldi meg nærkast forminum aftur.

Eins og bæði venjari, spælarnar og áskoðarar er Tummas Eli eisini væl nøgdur við seinna hálvleik móti skotunum.

– Innsatsurin hjá okkum var goður, og eg haldi, at vit komu sterkt aftur, eftir at nógvir trýst var okkum móti endanum á fyrra hálvleiki. Tað gekk eisini hampuliga væl hjá mær sjálvum, haldi eg. Men hatta vóru tvey bilig mál, teir fingur, heldur B36-ar-in.

– Tað fyrra var øgiliga biligt, og eg haldi ikki, at talan var um frispark, sum varð demt móti mær, tá eg royndi at skerma bóltin úti við hornaflaggið. Hatta er vanligur máti at gera tað uppá, men skotin kom og rendi inn í ryggin á mær, og eg royndi bara at forða honum at fáa bóltin, so vit kundu fáa innkastid. Men dómarin demdi frispark, sum so varð sent innfyri og endaði við 2-0 málinum, og tað var sera keðiligt.

Yvirvágina í fyrra hálvleiki heldur Tummas Eli hava nakað við vindingin at gera, tí skotarnir komu so nær málinum, meðan betur gekst at halda teimum burtur í seinna, tá skotarnir bara fóru at sparka og senda hagar bóltar.

hj.

Todi Jónsson verður ferð eftir ferð áminnur um, at hann enn ikki hevur skorað á Svangaskarði – og tað verður hann óivað í eina løtu afturat. Í hvussu er fær hann ikki kjansin aftur fyrr enn í september, tá russar koma á vitjan. Skotarnir ansaðu væl eftir honum mikukvøldið, men kortini megnadi hann í trongdum støðum at temja, snara og spæla víðari. Og hesaferð -eks-ploderaði- hann fleiri ferðir, so vit sóu, hvussu skjóttur hann kann vera